ΑΠΟΚΟΣΜΑ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ —

ΕΝΑΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΤΡΟΠΟΣ .... ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ...!

ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΟΥΝΑ —

Χαζεύοντας, ὅπως χαζεύουν ὅλοι οἱ Ρωμηοί, ὅταν δὲν διαπράττουν ἄλλες ἀνοησίες, στοὺς δρόμους τῆς μικρῆς μου ἐπαρχιακῆς πόλεως, αἰσθάνθηκα τὶς προάλλες, κάτι τὸ ἐλαφρό νὰ μὲ χτυπᾶ στὸ κεφάλι. Ἦταν ἕνας κλειστὸς φάκελλος,. οὐρανοκατέβατος. Ἔσκυψα, τὸν σήκωσα ἀπὸ κάτω καὶ εἶδα νὰ ἀπευθύνεται πρὸς ἐμένα. Νομίζοντας πῶς κάποια νεαρὰ θὰ μοῦ τὸ πέταξε ἀπὸ ψηλά, τὸν ἄνοιξα μὲ ἀνυπομονησία καὶ διάβασα.

Κόλασις 19)8)49

Φίλε κ. Βουνᾶ,

Πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι τρεῖς δρόμοι ὁδηγοῦν ἀσφαλῶς, κάθε θνητόν, στὴν κόλασι ἤ στὸ Παράδεισο:

α) Ὅταν ἐμπιστευθῆς τὴν ὑγεία σου σ' ἕναν γιατρό.

β) Ὅταν μὲ στραβὰ μάτια ψωνίζεις δ,τι... ἐξαιρετικὸ σοῦ προσφέρει μὲ προθυμία ὁ μπακάλης σου, καὶ γ). Ὅταν σ' ἀρέσουν οἱ πάστες τῶν ζαχαροπλαστείων σας.

...Δὲν θέλω νὰ σοῦ ὑποδείξω τὸν καλύτερο τρόπο αὐτοκτονίας γιατ! δὲν ξέρω ἄν ἔχεις ἀποφασίσει ἀκόμα νὰ ἀρνηθῆς τὰ ἐγκόσμια. Καὶ νὰ λυτρωθῆς ἀπὸ τὰ θερινὰ λιοπύρια, τὶς ἀτέλειωτες βροχὲς τοῦ χειμῶνα, τὰ ξεροβόρια ποὺ φέρνουν τὰ συνάχια, τὶς πνευμονίες καὶ τὶς ἄλλες ἀρρώστειες. Οὔτε ἄν θέλεις νὰ μὴν ξαναδῆς καὶ νὰ μὴν ξανακούσης τοὺς τελωνειακοὺς, τοὺς ἐφαριακοὺς, τοὺς εἰσπράκτορας τοῦ ἠλεκτρικοῦ, τὸν καλοκάγαθο σπιτονοικοκύρη σου, τὰ μεγάφωνα τῆς συνοικίας σου, τὴ γκρίνια τῆς γυναίκας σου,καὶ τὰ μητρικὰ... χάδια τῆς πεθερᾶς σου. Καθὼς καὶ τὰ τόσα ἄλλα βάσανα καὶ μαρτύρια ποὺ περνᾶς καθημερινὰ στὸ παληόκοσμο ποὺ κατοικεῖς, καὶ τὰ ἀποκαλεῖς ἠλιθίως χαρὲς τῆς..ζωῆς!

Διότι ξαίρω πῶς ἄν εἶχες μυαλὸ θὰ μεταχειριζόσουνα πρὸ καιροῦ τὸ πιστόλι, τὸ μαχαῖρι, τὸ βυθὸ τῆς θάλασσας, τὸν ἀπόκρημνο βράχο, τὴ στρυχνίνη, τὴν κινίνη, τὰ σπασμένα γυαλιὰ καὶ τόσους ἄλλους τρόπους αὐτοκτονίας γιὰ νὰ λυτρωθῆς ἀπὸ τὸ μαρτύριο τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς ποὺ διάγεις...!

Ὅμως ἐπειδὴ ἔχει στιγμὲς ποὺ κάθε ἄνθρωπος βρίσκει τὴ λογική του, ἐπίτρεψέ μου νὰ σοῦ ἀφηγηθῶ τὸν τρόπο ποὺ ἀναχώρησα ἐκ τοῦ ἐπαράτου πλανήτου σας, μήπως ἀποφασίσης νὰ μὲ μιμηθῆς καὶ νὰ ἔλθῃς στὸ ἄντρον τοῦ Τρισκατάρατου καὶ ὁ ὁποῖος σὲ ἀναμέσει μὲ ἀνυπομοτησίαν».

***

Γούρλωσα τὰ μάτια μου ἀπὸ κατάπληξι, τσιμπήθηκα γιὰ νὰ πεισθῶ πῶς δὲν βλέπω ὄνειρο, σταυροκοπήθηκα καὶ συνέχισα τὸ διάβασμα τῆς ἀπόκοσμης ἐπιστολῆς, ποὺ κρατοῦσα στὰ χέρια μου :

—... Ἄκουσε φίλε μου, τὴν ἱστορία μου καὶ θὰ καταλάβῃς. Ὅπως κάθε ἄνθρωπος ἔτσι καὶ ἐγὼ στὴ ζωή μου εἶχα μιὰ ἐρωτικὴ περιπέτεια. Συνήντησα τὴν Αὐρηλία μου καὶ ἡ ὁποία μοῦ ἐξύπνησε τὸ ἀνθρώπινο κτῆνος. Ἀλλὰ οἱ γονεῖς μας καὶ οἱ δασκάλοι μου μοῦ εἶχαν σύστήσει καὶ διδάξει νὰ ὁμιλῶ τὴν ἀλήθειαν, ἄν θέλω νὰ προοδέψω εἰς τὴν ζωήν. Καὶ ἀκολουθῶντας τὰς ἐντολὰς των καὶ τὰ σοφὰ των διδάγματα, ὅταν κατώρθωσα νὰ τὴν ξεμοναχιάσω τῆς εἶπα :

—Αὐρηλία μου! Εἶμαι τρελλὸς ἀπὸ σαρκικὴ ἐπιθυμία γιὰ σένα. Βιάζομαι νὰ σὲ σφίξω στὴν ἀγκαλιὰ μου καὶ νὰ ἱκανοποιήσω τὶς ζωώδικες ἐπιθυμίες μου. Παραβλέπω τὸ ὅτι κουτσαίνεις ἀπὸ τὸ ἕνα πόδι. Ἀλλοιθωρίζεις ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ μάτι Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ἄν βρωμοῦνε τὰ χνῶτα σου, οὔτε ἄν ὁ ἦχος τῆς φωνῆς σου μοιάζει μὲ τέτοιον ξεκουρντισμένης κιθάρας.

Καὶ παίρνοντας θάρρος ἀπὸ τὴ σιωπή της καὶ τὸ χαμόγελο ποὺ ζωγραφιζόταν στὸ ἐκτρωματικό τηςπρόσωπο, ἐσυνέχισα :

—Βέβαια, μὲ τοῦτα δὲν θέλω νὰ πῶ Αὐρηλία μου ὅτι δὲν ὑπάρχουν χειρότερα γυναικεῖα δίποδα ἀπὸ σένα. Καὶ τὰ ὁποῖα ζυγώνουμε οἱ ἄνδρες, σᾶν βλάκες, ὅταν ξέρουμε πῶς ἔχετε σωροὺς τὶς λίρες ἤ ὅταν οἱ πόθοι μας μᾶς ὁδηγοῦν στὰ φουρτουνιασμένα πελάγη τῆς διανοητικῆς θαλασσοταραχῆς.

Καὶ ἐκεῖ ποὺ φοβόμουνα πῶς θὰ μ' ἔπαιρνε γιὰ τρελλὸ καὶ θὰ τὸ ἔβαζε στὰ πόδια ἤ τὸ λιγώτερο θὰ μ' ἄρχιζε στὰ χαστούκια, τὴν εἶδα νὰ πέφτῃ μὲ δάκρυα στὴν ἀγκαλιά μου, νὰ μοῦ δηλώνῃ ὅτι μὲ θαυμάζει γιὰ τὸν ἀνδρικό μου ρεαλισμὸ καὶ νὰ μοῦ παραδίδεται μὲ ἐρωτικὴ παραφορὰ ἀσυγκράτητη καὶ πρωτόγνωρη... !

* *

Ἀκόμη, φίλε μου, ἡ λιγοστὴ φαιὰ οὐσία ποὺ κρύβεται στὸ κούφιο σου κεφάλι, δὲν θὰ μάντεψε τὸ πῶς βρέθηκα στὴν κόλασι κ' ἀπὸ ὅπου σοῦ γράφω.

Καὶ ἐπειδὴ σὲ λυπᾶμαι καὶ καταλαβαίνω ὅτι εἶναι ἀδύνατο νὰ κόψῃ τὸ μυαλό σου καὶ νὰ βρῇς τὸν τρόπον τῆς ἀποδημίας μου ἐκ τῶν ἐγκοσμίων βασάνων, σοῦ ἐξηγῶ.

Ἡ Αὐρηλία μου, ἦταν πανέξυπνη. Καὶ μέσα στὸ σατανικό της μυαλὸ συνέλαβε σατανικὰ τὸ τρόπον τῆς ἐξοντώσεώς μου.

Ἔτσι, ἀπὸ τὴν ... εὐτυχισμένη ἐκείνη στιγμὴ δὲν βρῆκα οὔτε δευτερόλεπτο ἐρωτικῆς ἀναπαύσεως. Διαρκῶς μὲ ἤθελε στὴν ἀγκαλιά της καὶ μοῦ ροφοῦσε μὲ τὰ φιλιά της στάλα—στάλα τὸ αἷμα μου. Μέχρις ὅτου ἦλθε ἡ στιγμὴ ποὺ ἔσβυσα στὴν ἀγκαλιά της μεθυστικὰ καὶ ἄκουσα τὸν παπᾶ μὲ τὴν ἔνρινη φωνὴ του νὰ ψάλλῃ...

«Εἰς τόπον χλοερὸν, εἰς τόπον ἀναπαύσεως... ἔνθα...!»

Παρὰ τὴν εὐχὴ ὅμως τοῦ παπᾶ ποὺ μὲ διάβασε καὶ τὰ μύρια «ὁ Θεὸς ἄς τὸν συγχωρέσῃ» τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων ποὺ παρηκολούθησαν τὴν κηδεία μου, ἐγὼ βρίσκομαι στὰ καζάνια τοῦ Σατανᾶ καὶ τῶν ὁποίων τὸ βράσιμο τὸ βρίσκω πιὸ... παγωμένο, ἀπὸ τὶς φλόγες ποὺ γεύθηκα στὴν πεπυρακτωμένη ἀγκαλιὰ τῆς ἐκδικητικῆς Αὐρηλίας μου.

Αὐτή, φίλε μου, εἶναι ἡ ἱστορία μου καὶ ὁ πρωτότυπος καὶ μεθυστικὸς τρόπος τῆς αὐτοκτονίας μου. Καὶ ὅταν καὶ σὺ συχαθῆς τὰ συχαμένα δίποδα μεταξὺ τῶν ὁποίων περνᾶς τὴν κτηνώδη ζωή σου ἐξαπατῶντας, ἐγκληματῶντας καὶ κλέφτοντας, μπορεῖς νὰ τὸν μιμηθῆς. Ὅσον ἀφορᾷ γιὰ Αὐρηλίες, ἐλπίζω νὰ συναντήσῃς πολλὲς, πάρα πολλὲς στὸν πλανήτη σου καὶ σοῦ εὔχομαι ὁλόψυχα.

Καλὴν ἀντάμωσιν
ὁ φίλος σου
Ἐρατοσθένης»

Κρίσεις καὶ ὑποδείξεις ἤ συμπεράσματα περιττεύουν, Μόνον μιὰν ἐξήγησιν θέλω. Μὲ ποῖον ἄραγε τρόπον ὁ μακαρίτης ὁ φίλος μου Ἐρατοσθένης, μοῦ ἔστειλε ἀπὸ τὸ ὑπερπέραν τὸ γράμμα του; Διάτῶν ἀγγελικῶν σατανάδων ἤ διὰ τῶν σατανικῶν ἀνθρώπων ποὺ πλησιάζουν εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς Στρατοσφαίρας; Τί λέτε;

Χρῆστος Βουνᾶς

Μικρὰ νέα

Ἐνῷ τὰ βράδυα ἡ ψύχρα εἶναι τόσον αἰσθητὴ ὥστε ἔχουν ἀνασυρθῆ ἀπὸ τὴν ναφθαλίνην τὰ χειμωνιάτικα,τὶς μεσημβρινὲς ὧρες ἡ ζέστη ἀναγκάζει πολλοὺς εἰς ἐξόρμησιν πρὸς τὶς γειτονικὲς ἀκρογιαλιές.

—Πράγματι τὸ ἐφετεινὸ καλοκαῖρι, μὲ τὶς βροχὲς κατὰ τὸ δεκαπενταύγουστο καὶ τὰ χιόνια εἰς Βόρειον Ἑλλάδα, εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον παράξενα.

—Ἀποτέλεσμα τῆς βραδυνῆς ψυχρίτσας εἶναι καὶ αἱ μέτριαι εἰσπράξεις τῶν ταμείων τῶν θερινῶν κινηματογράφων καὶ τοῦ θεάτρου μας.

—Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὰ διάφορα κέντρα.

—Εἰς Ἀμαλιάδα ἀπέθανε πρὸ ἡμερῶν μία ὑπερεκατοντοῦτις, ἡλικίας 102 ἐτῶν διὰ τὴν ἀκρίβειαν.

—Τὸ ὄνομά της, διὰ τὴν ἱστορίαν, εἶναι Βασιλική Γ. Ἀλεξανδροπούλου.

—Ὁ ἐφετεινὸς ἑορτασμὸς τῆς μνήμης τοῦ πολιούχου Ζακύνθου Ἁγίου Διονυσίου ὑπερέβη εἰς λαμπρότητα πάντα προηγούμενον.

—Ἦσαν τόσοι οἱ προσκυνηταί, ποὺ μετέβησαν εἰς Ζάκυνθον, ὥστε πολλὰ σπίτια ἐκεῖ ἐφιλοξένησαν καὶ 10 ἀκόμη ἄτομα.

—Πάντως πολλοὶ οἱ ὁποῖοι ἐπεθύμουν νὰ μεταβοῦν, δὲν τὸ κατώρθωσαν καὶ ἀφοῦ ὑποχρεώθησαν μέχρι τῆς 5ης πρωΐνῆς, πρὸ ἡμερῶν, ἀναμένοντες τὸ πλοῖον ποὺ θὰ τοὺς μετέφερεν εἰς τὴν νῆσον, ἐπληροφορήθησανὅτι τὸ πλοῖον ἠναγκασμένο ἐκ Πειραιῶς.

—Ἐξαιρετικὴ κίνησις εἰς τὸ Δημαρχεῖον διὰ τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν διὰ τὰ ἐκλογικὰ βιβλιάρια τῶν γυναικῶν.

—Ὁ ἀθλητὴς τῆς Παναχαϊκῆς Ἀδαμόπουλος ὁμολογουμένως ἐτίμησε τὸν πατραϊκὸν ἀθλητισμὸν μὲ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τοὺς Ἑλληνοαυστριακούς.

ΑΠΟΨΕ ΣΤΗΝ ΕΞΕΔΡΑ
ΩΡΑ 11 Μ.Μ.
Η ΜΙΤΣΟΥΚΟ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ
μὲ τραγούδια τοῦ ἀειμνήστου
ΑΤΤΙΚ
Ποὺ θὰ τὰ τραγουδήσῃ ἡ τελευταία του ἀποκάλυψη
ΜΙΤΣΟΥΚΟ
Ἐπὶ πλέον θ' ἀκούσετε καὶ τὴν περίφημη ματινάτα τοῦ
ΛΕΟΝ ΚΑΒΑΛΛΟ

«ΘΕΟΜΠΑΙΧΤΗ»

Σκότωσε, ἀδίκησε καὶ κλέψε ἀκόμα
ἄνθρωπε ἄπληστε καὶ πλεονέχτη,
βούτα στὸ βόρβορο τ' ἄθλιό σου σῶμα,
δίβουλε κόλακα καὶ Θεομπαίχτη.

Τὸ τέλους τοῦ δρόμου σου εἶναι τὸ μνῆμα,
ποῦ σέ προσμένει μὲ σαρκασμό,
ἐκεῖ ποὺ κάθε σου μεγάλο κρίμα,
θὰ πληρωθῆ μ' αἰώνιο ἀφανισμό.

Δυὸ μέτρα τόπος μάλιστα μένει
σ' ὅλους μας μόνο ξέρετο αὐτό,
κάθε σου βῆμα ὅπου σὲ φέρνει
πρόσεχε πάντα νἆναι σωστό.

Κι' ἕνα κριτήριο δικαιοσύνης
ποὺ ὅποιος καὶ νᾶσαι ἀδιαφορεῖ
κι' ἀπὸ τὰ ἔργα σου γιὰ νῆς αἰσχύνης
κρίνει ἀμερόληπτα καὶ τιμωρεῖ.

ΑΝΑΡΒΑΝ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΜΑΡΚΟΣ Θ. ΠΑΝΕΤΑΣ

(Ἰατρὸς)

Τὴν 14 Αὐγούστου ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ «Εὐαγγελισμὸ» τῶν Ἀθηνῶν ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ ἐν αὐτῷ νοσηλευόμενος ἐξ Ἀμφιλοχίας Ἰατρὸς Μάρκος Θ. Πανέτας. Ὁ Ἰατρὸς Πανέτας, ἐκλιπὼν ἀφήνει ἔν δυσαναπλήρωτον κενὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν ἄποψιν καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνικήν. Ἐπιστήμων ἐγκρατέστατος καὶ μέλος τῆς Κοινωνίας φιλανθρωπότατος. Δὲν θρηνοῦσιν αὐτὸν οἱ οἰκεῖοι του καὶ αἱ στρατιαὶ τῶν εὐτυγετηθέντων, αἵτινες καὶκατέφθασαν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῶν. Ἐπαρχιῶν Βάλτου καὶ Ξηρομέρου ἵνα τὸν προπέμψωσιν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν.

Ὁ Ἰατρὸς Μ. Πανέτας ἐγεννήθη ἐν Ἀμφιλοχίᾳ τῇ 14 Μαρτίου 1903.

Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν χειρουργικὴν καὶ παθολογικὴν, ἀριστεύσας. Τὸ 1930, ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους παρακολουθήσας ἐπὶ διετίαν τὴν χειρουργικὴν καὶ γυναικολογικὴν, εἰς δὲ τὸ Μπὲρ Πλάζ νοσήματα φυματιώσεως τῶν ὀστῶν. Κατὰ τὸ 1932 ἐνυμφεύθη τὴν Στρατούλαν τὸ γένος Δημ. Μαρκοπούλου μεθ' ἧς ἀπέκτησε δύο τέκνα τὴν Χαρὰν ἐτῶν 16 καὶ τὸν Παναγιώτην ἐτῶν 14 φοιτῶντα εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀμφιλοχίας.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Ἰταλοελληνικοῦ πολέμου ὑπηρέτησεν ὡς ἰατρὸς τοῦ 3)46 Συντάγματος Εὐζώνων. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς 1942 ἐφυλακίσθη ὑπὸ Ἰταλῶν.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναρχίας 1945 καὶ ἐντεῦθεν διετέλεσε Πρόεδρος Ἐπιτροπῆς ἀνταρτικῶν ὁμάδων Βάλτου Μετὰ τὰς ἐκλογὰς 1946 διετέλεσε Νομάρχης ἐπὶ ὀκτὰμηνον παραιτηθεὶς μὴ ἀνεχόμενος κομματισμοὺς.

Προσβληθεὶς ἐξ ἀνιάτου νοσήματος τὴν 20 Μαΐου ἀπέπτη ἀφ' ἡμῶν τὴν 14 Αὐγούστου διακομισθεὶς ἐνταῦθα τὴν 15 καὶ τὴν 16 ἐγένετο ἡ κηδεία του καθ'ἣν κατετέθησαν πλέον τῶν εἴκοσι στεφάνων καὶ ἐξεφώνησαν λόγους ἐπιστήμονες ἰατροί, δικηγόροι, καθηγηταὶ ἐξάραντες τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος.

Ἡμεῖς δὲ, οἱ ἐλάχιστοι κατευθύνομεν τὰς θερμὰς μας δεήσεις ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐν Μονῇ Δικαίων κατατάξῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀπελθόντος καὶ θέσῃ βάλσαμον εἰς τοὺς ἀπαρηγόρητους οἰκείους του.

Ἠλ. Παππανικολάου

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. .22—58

Ὁ Μαιευτὴρ—Γυναικολόγος Ἠλ. Λάζαρης ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Καναπάρη 127.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 ἐν τῷ Ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ τηλ. 35-58

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος Ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

ΠΕΝΝΙΕΣ ΤΡΕΛΛΟΥ

Κάποιος πατριώτης μας ἔχει τρία ἀνεκτίμητα προσόντα, στὴν κουταμάρα δὲν ἔχει ἐφάμιλλο Ὑπεραίρεται

Ἔχει μόρφωσι, λέγει, σπανία. Εἶναι πλούσιος καὶ φιλάνθρωπος. Δύο πόλοι ἀντίθετοι. Εἶναι τόσο ὡραῖος ποὺ ξεπερνᾶ καὶ τὸ μυθολογικὸ Τιθωνὸ. Στοὺς ὀπτασίας.

Μιλάει ἄφυρα τὰ μπακακκίσια Κοὰξ — Κοὰξ — Βρεκεκὲξ! καὶ εἶναι φαινόμενο στὴν ἐξήγησι τοῦ μουγκρίσματος τῶν γελαδιῶν ὅταν μυγιάζωνται. «Τρυγῶνα βρρρρρρρ »

Εἶναι μεγάλος μαχαραγιᾶς: στὸν πλοῦτο Ὁ πακτωλὸς τοῦ Ἀνᾶ Χὰν ὀχριᾶ. Τὸν ἀπόχτησε στὸ ἀποτυχημένο πλανόδιο χασαπλίκι γιὰ νὰ καταλήξῃ κοσκαντζῆς στὸ βάλτο.

Τὴν φιλανθρωπία τὴν ἔχει ἀναγάγει εἰς δόγμα.

Χτυπάει τὶς μύγιες νὰ μὴ τοῦ πάρουν τὴ σκουριὰ ἀπ' τὴ ἀκλυσιά. Ὅσο γιὰ ὠμορφος δὲν τοῦ βγαίνει μπροστὰ οὔτε ἡ μακαρίτισσα Ἀγγέλω ἀπὸ τὸ Μυρτάρι. Ἡ ἡρωϊκὴ μαλμοῦ τῆς ἐποχῆς τῶν πατέρων.

Τί κρίμα τέτοιος νέος, μὲ τέτοια προσόντα νὰ μὴ διδάσκῃ στὴν Ὀξφόρδη. Εἶναι ἀναμφισβητήτως ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἀνθρώπους ποὺ τοὺς χαρακτηρίζει τὸ ἐγωϊστικὸ θράσος τῶν ἀνικάνων καὶ ἀδάων. Εἶναι ὁ τύπος ποὺ τοῦ λείπει τὸ στοιχειῶδες ἠθικὸ ἀνάστημα, γιὰ νὰ φανερώνεται ἐναρχέστερα ἡ ἀναισχυντία τοῦ ἀμαθοῦς.

Κι' ὕστερα λέμε, ἡ κοινωνία μας πάει πίσω τρεῖς αἰῶνες, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποί μας ἔχουν τ' ἀνεκτίμητα αὐτὰ προσόντα.

* *

Ἔχουμε κι' ἄλλους πιὸ καλύτερους τύπους

Ἐσπούδασαν σὲ πανεπιστήμια, καὶ ἄλλες σχολὲς παιδαγωγικὲς Μόνον ἀπ' τὴν Ὀξφόρδη τῆς κοινωνίας δὲν βγήκανε.

Ὑποστηρίζουν χάριν δεκαρολογίας 5—6 ἀδηφάγους κατα πατητὰς τῶν κοινοτικῶν γαιῶν, ποὺ ἐκμεταλλεύονται τὸν τόπο καὶ χτυποῦν 150 οἰκογενειες ἀκτημόνων. ποὺ τὸ Κράτος τοὺς ἀπέσπασε ἀπ' τὴ δουλοπαροικία γιὰ νὰ πατάξῃ τὸν κομμουνισμὸ καὶ σταματήσῃ τὴν ἀστυφιλία. Καὶ ὕστερα ἔχουμε παράπονο ἀπὸ τέτοιους εὐεργέτας τοῦ τόπου καὶ ἀπὸ ἀχαριστία δὲν τοὺς στήνουμε ἀνδριάντα ἀπὸ πεντελίσιο μάρμαρο νὰ δείχνῃ παραστατικὰ στοὺς ἐπερχομένους τὰ ἔργα των.

Δὲν χρειάζεται φιλοσοφία, οὔτε ἀνεπτυγμένη ὀσφρησις. Ἕνα βλέμμα στὴ μορφὴ καὶ στὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν μὲ τὴν παράξενη διασκευὴ (ἄν πιστεύετε στὴ χειρομαντεία) θὰ λύσετε τὸ γρίφο τῆς ψυχικῆς συνθέσεως τῶν εὐεργετῶν.

Εἶναι οἱ προστάται τοῦ τόπου μαζὶ μ' ἐκείνους ποὺ σπουδάσαν ἀπὸ τὸν ἐξανεμισμὸ τοῦ κληροδοτήματος Σακελλαροπούλου.

Τὸ Κοινοτικὸ συμβούλιο ποὺ τόσο κλίδεται τῶν συμφερόντων τῶν φουκαράδων ἑτοιμάζεται νὰ ἐντοιχίσῃ πλάκα κι' ἀναρτήσῃ τὴν εἰκόνα των εὐεργετῶν στὴν αἴθουσα τοῦ γραφείου εἰς μνήμην ἀΐδιον των ὑπηρεσιῶν των.

Δὲν χρειάζεται δέσιμο, οὔτε πνίξιμο, ἀλλὰ γιὰ κέτινο, λουτρὸ σᾶν τὸ ἱστορικὸ τοῦ Ἐσκουβλὰ ποὺ ἀναφέρεται στὴ γλῶσσα τοῦ Καμπρῶν.

* *

Εἴμαστε πολιτισμένοι ἄνθρωποι μὲ ἕδραιο τὸ συναίσθημα τῆς προστασίας τῆς ὑγείας τοῦ τόπου. Ἀφίνουμε τὶς συνοικίες χωρὶς νερὸ καὶ ποτίζουμε τὰ ἐκτὸς τῆς πόλεως περβόλια γιὰ νὰ χοντραίνουν τὰ ροδάκινα τοῦ Θεοχάρη καὶ τὰ ἐσπεριδοειδῆ τοῦ Γκολφίδη. Ὁ λαὸς ἑτοιμάζει θριαμβο στις ἐκλογές. Μερικοὶ Μοναστηριῶτες θεοῦν παρασημοφορία, μεγαλὸ σταυρὸ δὲ ὁ πρόεδρός των, διότι ἀσχολοῦνται γιὰ τὴν ὑγεία τῶν Βονιτσάνων. Ρίπτουν στὴ δεξαμενὴ τοῦ ὑδραγωγείου Παληοτσάρουχα,παληόκαπες καὶ καμμιὰ φορὰ οἱ γυναῖκες ποὺ πλύνουν ὅ,τι μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς. Σ' ἐρώτημα ἀπαντοῦν «τὸ κάνουμε γιὰ ἐμπόριο». Κι' ἐγὼ γι' ἀστεῖα τὰ γράφω...

Βονιτσα Τρελλὸς

Πωλεῖται μικρὸ ἡμιφορτηγὸν αὐτοκίνητον FIAT ἡμίσεως τόννους μὲ ἄδειαν ἰδιωτικῆς χρήσεως εἰς συμφερουσαν τιμήν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΑ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Ἡ Ἑαμίτικη κακουργία εἶχε ἀπὸ τότε ἐκδηλωθῆ, καὶ πολλὰ ἐπληροφορήθην ἀπὸ συγκρατουμένους σχέδια, τὰ ὁποῖα τὰ εἶδα ἐν τῇ ἐκτελέσει των, ὅταν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1944, μὲ καθήρεσαν ἀπὸ Δήμαρχο οἱ μανιασμένοι κομμουνισταὶ καὶ ἔνα βράδυ μὲ συνέλαβαν καὶ μὲ ἐφυλάκισαν στὴν Πολιτοφυλακή τους, ποὺ ἐστεγάζετο στὸ σπίτι τοῦ Ἰωάννου Τρικούπη, κοντὰ στὴ πρώτη γέφυρα τοῦ δρόμου τῆς Τουρλίδας, στὸ Μεσολόγγι. Τὸ βράδυ ἐκεῖνο συνέλαβαν τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς χωροφυλακῆς, κ. κ. Κοντό, Καλέντζο, Γρίβα, τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πεζικοῦ κ. κ. Ματθαῖο Σιούρτο καὶ Πάνο Γιωτόπουλο, τοὺς ἐνωμοτάρχας κ. κ. Γεώργ. Μαραγκούλα, Σπυρ. Μέγα, Ι. Σκλιᾶ, Δ. Σακελλαρόπουλο, τὸν χωροφύλακα Εὐάγγελο Παπακώστα, τὸν καθηγητὴ κ. Ἠλία Τσαπέκη, τὸν φοιτητὴ κ. Σπῦρο Σελτίβο, τὸν πρωτοδίκη κ. Κώστα Τρουπάκη, τὸν κλητῆρα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Τάκη Ἀθήνη καὶ τὸν κτηματία κ. Θανάση Θεοδώρου Παπαθεοδώρου, ποὺ ὑπηρετεῖ τώρα εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς στρατιώτης. Τὸν κ. Θανάση Παπαθεοδώρου — τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΔΕΣ Μεσολογγίου — ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΠ Δημήτριος Λουκόπουλος, ὑπάλληλος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀπὸ τὴν Ξυλοκέρα τοῦ τέως δήμου Φαρρῶν τῆς Ἠλείας, ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν ψευδώνυμον καπετὰν Ἀλεξιάδης, τρομοκράτης τῆς Ζιβίστας, ἐβασάνισε καὶ ἐξυλοκόπησε σκληρῶς. Γιατὶ ὁ ἐθνικιστὴς κ. Θανάσης Θεοδ. Παπαθεοδώρου ἦταν ἀντίθετος στὰ φρονήματα καὶ στὴν δράσι — Ἐδεσίτης ἐπαναλαμβάνω — τοῦ πρώτου ἐξαδέλφου του, ποὺ ἦτο τότε Λαϊκὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἑαμοκρατίας τοῦ Μεσολογγιοῦ καὶ σήμερα διωρισμένος ἀπὸ τὸν πολιτευτὴν Καλαβρύτων κ. Φωκίωνα Ζαΐμη, δημοτικὸς σύμβουλος Μεσολογγίου, στὴ θέσι τοῦ αἱρετοῦ δημοτικοῦ συμβούλου συνταγματάρχου καὶ προέδρου τοῦ συλλόγου Βασιλοφρόνων κατὰ τὰ δύο δημοψηφίσματα κ. Ἀλεξάνδρου Πριονᾶ. Τότε οἱ Ἑαμοκομμουνισταὶ ἐβασάνιζαν στὴ Ζβίστα καὶ ἐκτελοῦσαν κατ' ἀπάνθρωπο τρόπο τὸν πρόεδρο τῆς Κοινότητος Αἰτωλικοῦ Νῖκο Μαυρίκη, τὸν Μεσολογγίτη ἀνθυπασπιστὴ τοῦ πεζικοῦ ἀξιωματικὸ τοῦ ΕΔΕΣ, καὶ ἡρωϊκὸ πολεμιστὴ τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου Κορνήλιο Βασ. Βλασιάδη, τὸν ἀλησμόνητο μεγαλέμπορο τοῦ Αἰτωλικοῦ, πασίγνωστο γιὰ τὴ χριστιανικὴ καλωσύνη του καὶ τὸν εὐγενικὸ χαρακτῆρα του Ἰωάννη Παπαλέξη, ἀδελφὸ τῶν ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἐν Αἰτωλικῷ τιμώντων τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν ἐμπόρων. Ἡ Σβίστα, ἡ Γύρα τοῦ Μακρῆ, καὶ ὁ Προκοπάνισος ἦταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὰ λημέρια τῶν κακούργων τοῦ Ἑαμοκομμουνισμοῦ καὶ τὸ Μεσολόγγι καὶ τὸ Αἰτωλικὸ αἱ φυλακαί τους, μὲ τοὺς διανοουμένους ἡγήτορας, ποὺ κατεστρέψαν τὰ σχέδια τῶν συλλήψεων καὶ ἐκτελέσεων, ὅπως κατεγράφη καὶ ἀπεκαλύφθη σὲ τόσες βιογραφίες τῶν ἐγκληματιῶν, ποὺ πῆγαν στὸ ἀρχεῖο τῶν δικαστηρίων, κατόπιν τοῦ νόμου περὶ ἀποσυμφορήσεως. Καὶ οἱ διανοούμενοι ἡγήτορες, κρυπτόμενοι πίσω ἀπὸ «τὰ παιδιὰ τοῦ βουνοῦ», ἔπτοντες ἐκ τῶν ὑστέρων, ἔβαρη στὸν καμπούρη γραμματέα τῆς Ἀγροφυλακῆς Βασίλη Παπανικολάου, ποὺ τὸν ἐξετάσαν γιὰ τὰ ἐγκλήματά του στὴ Θεσσαλία, κινοῦνται ἐλεύθεροι χάρις στὴ ἀποσυμφόρησι καὶ κορτεβεύουν τοὺς Ἐθνικόφρονες κηρύσσοντες πῶς εἶναι φανατικοὶ ὁπαδοὶ πολιτικῶν, ποὺ μᾶς χρεωκόπησαν στὴ ἠθικὴ συνείδησι. Στὸ στρατόπεδο τοῦ Λ